

[Flygaard.]

tutter må forventes i overvejende grad at få tilført udenlandsk kapital som indlånsmasse? Og lad mig runde af med det spørgsmål, om regeringen fortsat mener at kunne føre en selvstændig dansk pengepolitik.

Et samlet underskud på de løbende poster på betalingsbalancen på 7-8 mia kroner giver regeringen kuldegysninger, det kan man nemt sætte sig ind i. Men hvad agter regeringen at gøre? Jeg håber ikke, at man påtænker en frem og tilbage-politik, en såkaldt stop-and-go policy, der kun udskyder problemerne og gør dem større. Det så vi med den midlertidige importafgift. Finansministeren var forleden inde på den betragtning under behandlingen af forslaget om forhøjelse af selskabsbeskatningen, at det faktisk ikke havde nogen omkostningsfordyrende virkning. Ud fra den betragtning spurgte jeg finansministeren, om han så ikke fandt det logisk, at den omkostningsdæmpende ydelse heller ikke havde nogen prisdæmpende virkning. Jeg fik ikke rigtig noget svar fra finansministeren. Det forstår jeg for så vidt godt, men da finansministeren i går på ny var inde på spørgsmålet uden at argumentere helt igennem, synes jeg ærlig talt, at finansministeren skylder os et direkte svar på spørgsmålet.

Der var flere ting i hr. Christophersens udtalelser i går, som kan tolkes i retning af et ønske om at bevare regeringsmagten for venstre, og det er jo kun naturligt, så længe — skal vi sige 1.000 dage — der bliver gjort et reelt forsøg på at gennemføre en mere langsigtet politik, som gør det muligt for befolkningen at disponere på lidt længere sigt. Det har vi høj grad behov for.

Skæringsdatoer for momsrefusioner, usikkerhed omkring 2½ pct.-afgiften er bare enkelte eksempler på en politik, der er med til at skabe mistillid til folkestyret. Det kunne vi i høj grad fjerne ved ikke at sige ét og gøre noget andet.

Det må være helt klart, at valgets tale bl. a. på ét punkt pegede på, at vi skulle have en nedsættelse af indkomstskatten, som under de nuværende forhold er på vej til at blive den lille mands byrde. Der var også bred tilslutning til, at der gennemføres væsentlige socialt afbalancerede besparelser.

Vi skal i gang med det samme. Det kan

ikke være rigtigt, at besparelsesforslag i betydeligt omfang afvises med den begrundelse, at det drejer sig om udgifter, der har været afholdt sidste år og nu skal refunderes. Kan vi ikke få en række besparelser igennem i indeværende finansår, 1974-75, må vi selvfølgelig vente til 1975-76. Her synes jeg det må være en opgave for regeringen at oplyse, i hvilket omfang man skal være tidligt på færde for at gå gennemført besparelser, der så kan få virkning for finansåret 1975-76.

Retsforbundet vil meget gerne medvirke til gennemførelse af besparelser, der er socialt afbalancerede og derfor realistiske og derfor gennemførlige. Vi har fremlagt egne forslag i det politisk-økonomiske udvalg, men vi deltager meget gerne i en yderligere opklaring med det klart udtalte ønske at få gennemført mærkbare indkomstskattelettelser.

Vi ønsker ikke at deltage i gennemførelsen af uholdbare besparelsesforslag, hvor man skal spare et helt år, men kun have skattelettelse det sidste kvartal. På denne baggrund må det være naturligt, at der spørges: hvad er besparelsesgrundlaget for 1975-76, hvis den skattefrie grænse på 60.000 kr. skal opretholdes for dette år?

Den stærke stigning i ejendomsværdierne, både jord og bygninger, rejser efter vor opfattelse to centrale problemer, dels gennem en beskatning at få inddraget til samfundets bedste det afkast, som disse jordværdier rent faktisk giver, dels at få inddraget den gevinst, som debitor indkasserer under den nuværende stærke inflation.

Disse arbejdsfrie indkomster kan vi ikke være bekendt at samfundet giver afkald på. Når vi i dag i så høj grad taler om, at det skal kunne betale sig at arbejde, at man skal belønne flid og sparsommelighed, så forstår vi ikke rigtig, hvorfor man er så tilbageholdende med hensyn til at gennemføre en jordlovgivning, der sikrer samfundet udbyttet af de samfundsskabte værdier. Det kan nemlig ikke bestrides, at en jordrentesvarelse er uafhængig af den enkeltes indsats, dvs. man beskatter ikke den sidst tjente krone. Man skulle tro, at det netop måtte være et skattesystem, der var in, men sådan er det ikke. Skyldes det de gamles kamp mod de unge, de besiddendes kamp